

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **MUDr. S. F.**, narozená dne X
bytem B. 11, X B., Slovenská republika
zastoupená advokátkou Mgr. Bc. Eliškou Wellech
sídlem Hřbitovní 127/16, 628 00 Brno

proti
žalované: **Univerzita Palackého v Olomouci**
sídlem Křížkovského 511/8, 771 46 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 31. 1. 2019, č. j. UPOL-2093/9410-2019,
ve věci ukončení studia,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. Žalobou podanou dne 4. 4. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým rektor žalované zamítl její odvolání proti rozhodnutí děkana Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 11. 2018, č. j. UPOL-149947/1940-2018, o ukončení jejího studia podle § 56 odst. 1 písm. b)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o vysokých školách“) ve spojení s čl. 37 odst. 3 písm. b) Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci (dále též jen „SZŘ UP“) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

2. Žalobkyně s rozhodnutím rektora žalované nesouhlasila, a namítala, že důvodem ukončení jejího studia bylo pochybení komise při obhajobě disertační práce a nedostatečně zjištěný skutkový stav správním orgánem I. stupně a rektorem žalované.
3. Žalobkyně uvedla, že v rámci doktorského studijního programu na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci předložila k obhajobě doktorskou práci v oboru Neurologie. Dne 23. 8. 2018 se konala obhajoba této disertační práce, kdy zkušební komise předloženou práci a obhajobu zhodnotila stupněm „neobhájila“. Důvodem bylo dle žalobkyně publikování článků v časopisech, jejichž impakt faktor je v České republice neakceptovatelný, jak jí bylo sděleno místopředsedou komise prof. MUDr. Ing. P. H., Ph.D., ačkoliv v rozporu s tímto ve svém pozdějším vyjádření uvedl, že disertační práce nesplňuje základní metodologické požadavky, přičemž tento problém v diskusi dostatečně neobhájila. Vzhledem k dodatečnému dopsání rukou „Ne“ před slova „obhájila“ a „doporučili“, má žalobkyně za to, že až na publikaci článku dle prof. MUDr. B., Ph.D. v nedostatečně impaktovaném časopise, nebylo o kvalitě práce, vzhledem s přihlédnutím k oponentským posudkům, pochyb.
4. Žalobkyně měla za to, že došlo k porušení čl. 45 odst. 1 SZŘ UP a čl. 20 odst. 1 a 2 vnitřní normy LF UPOL č. LF-B-18/01, a to buď selháním kontrolního mechanismu splněných podmínek pro udělení zápočtu za publikaci v odborných časopisech s impakt faktorem a podmínek pro připuštění k obhajobě disertační práce, když buď neměla být k obhajobě vůbec připuštěna, a nebo byly-li impakt faktory v pořádku, neměla být tato otázka během samotné obhajoby vůbec řešena.
5. Žalobkyně dále namítala, že ačkoliv neudělení pokynů pro přepracování práce dle čl. 47 odst. 8 SZŘ UP řízení o ukončení studia objektivně ovlivnit nemůže, předseda komise, resp. jeho zástupce, není zbaven povinnosti sdělit studentovi po první obhajobě disertační práce pokyny pro přepracování práce, a to i v případě, že student opakovanou obhajobu konat nebude. Opakování obhajoby totiž dle žalobkyně není její povinností, nýbrž dle čl. 47 odst. 10 SZŘ UP možností. Ačkoliv se žalobkyně v průběhu obhajoby pouze dozvěděla, že problémem jsou publikované články v časopisech, jejichž impakt faktor není možné v České republice akceptovat, což dle žalobkyně relevantní důvod pro neobhájení disertační práce není, nebyly žalobkyni dány žádné pokyny, jak by mohla disertační práci přepracovat nebo co by měla při samotné příští obhajobě změnit.
6. Žalobkyně rovněž upozornila na porušení čl. 47 odst. 9 SZŘ UP, dle kterého o průběhu obhajoby disertační práce a o výsledku této obhajoby se vyhotoví zápis, který podepisuje předseda komise pro obhajobu disertační práce a přítomní členové. Originál zápisu je uložen na příslušném oddělení fakulty. Ačkoliv je dle žalobkyně v napadeném rozhodnutí uvedeno, že zápis o diskusi byl vyhotoven během obhajoby a do spisu založen dne 1. 10. 2018 s tím, že se žalobkyně mohla s jeho obsahem seznámit, jedná se o zápis, který vyhotovila dodatečně žalobkyně, a který zachycuje pouze relevantní akademickou debatu, nikoliv zmatek mezi členy komise a diskusi o problému s impakt faktorem časopisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

K porřízení zápisu z obhajoby si žalobkyně původně přivedla svého manžela, který měl její průběh zaznamenat. Před samotnou obhajobou však bylo žalobkyni sděleno, že se o průběhu obhajoby bude pořizovat zápis, který vyhotoví někdo z fakulty. V rozporu s touto informací však žádný zápis o diskusi vyhotoven nebyl. Žalobkyně má za to, že bez tohoto zápisu by děkan ani rektor nemohl relevantně zhodnotit, jak samotná obhajoba proběhla a co mohlo být důvodem pro takto jednoznačný a překvapivý výsledek, neboť měli k dispozici pouze vyjádření prof. MUDr. Ing. P. H., Ph.D. Žalobkyně je přesvědčena, že tím došlo k porušení zásady materiální pravdy dle § 3 ve spojení s § 50 správního řádu, když z jediného dokumentu nemohl být relevantně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

7. Žalobkyně rovněž nesouhlasila s tvrzením uvedeným v napadeném rozhodnutí, že vyjádření MUDr. Ing. P. H., Ph.D. o nepoužití mezinárodně uznávaných dotazníků je dostačující. Ačkoliv tato otázka byla položena již v oponentském posudku a při obhajobě dle názoru žalobkyně dostatečně vysvětlena, nikdo z přítomných členů komise odpověď žalobkyně nezpochybnil. Navíc dle žalobkyně je v současné době v pracích významných odborníků zabývajících se problematikou bolesti uváděno, že tyto mezinárodně uznávané dotazníky neobsahují žádný relevantní senzorický deskriptor pro centrální nebo neuropatickou bolest. Použití těchto dotazníků jako jediného zdroje dat by proto výsledky a přínos práce žalobkyně znehodnotilo. Žalobkyně v této souvislosti namítá, že ani školitel ani nikdo z oponentů, jakož ani žádný ze třech významných odborníků, kteří posuzovali první verzi disertační práce z roku 2010, žádné závažné metodologické nedostatky v této práci neshledali.
8. Žalobkyně dále připomněla, že se nejedná o práci určenou k získání např. docentury nebo profesury, na kterou jsou kladeny vyšší nároky. Uzavírá, že její práce je kvalitní, přínosná a sama o sobě nemohla zapříčinit neúspěch při její obhajobě, navíc předmětnému tématu se věnuje již desítky let. Příčina neúspěchu dle jejího názoru tedy nespočívala v nekvalitní práci ani v selhání studenta při samotné obhajobě, nýbrž v porušení § 47 zákona o vysokých školách upravující podmínky doktorského studijního programu, jakož i v porušení § 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách, dle kterého má student právo konat zkoušky za podmínek stanovených studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem. Rozhodnutím děkana a napadeným rozhodnutím pak došlo k porušení zásady materiální pravdy.

II. Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odmítla veškeré žalobou uplatněné námitky a navrhla její zamítnutí. Uvedla, že v projednávané věci nedošlo k porušení vnitřních předpisů a norem žalované, resp. nedošlo k jejich porušení takovým způsobem, které by mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že se v něm s převážnou částí žalobních námitek již vypořádala.
10. Zdůraznila, že nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že příčinou jejího neúspěchu u obhajoby disertační práce mělo být neakceptování impakt faktorů vědeckých časopisů, ve kterých publikovala své odborné články, kdy podle žalobkyně buď selhal kontrolní mechanismus splněných podmínek pro připuštění k obhajobě, když předmětná disertační práce neměla

být k obhajobě připuštěna vůbec, a nebo v případě, že impakt faktory byly v pořádku, tedy získala-li zápočet i možnost práci obhajovat, neměla být tato otázka během obhajoby vůbec řešena. Žalovaná uvedla, že žalobkyně řádně splnila veškeré podmínky pro konání obhajoby, kdy předmětné zápočty splnila, obhajoba disertační práce se proto uskutečnila. Dále uvedla, že rovněž ani z vyjádření prof. B., o kterém navíc není ani žádný záznam ve studijním spise ani v zápise o průběhu diskuse sepsaném samotnou žalobkyní, nelze v žádném případě dovozovat, že by jediným důvodem neúspěchu žalobkyně u obhajoby měl být problém s impakt faktorem odborných časopisů, neboť prof. B. pouze vyjádřil postřeh, že v obdobné situaci by disertační práce na Masarykově univerzitě nebyla připuštěna k obhajobě vůbec. To však nebyl případ žalobkyně, neboť její disertační práce k obhajobě připuštěna byla, tato však nebyla úspěšná, a to dle vyjádření místopředsedy komise prof. H. zejména z důvodů závažných metodologických nedostatků. Žalovaná dále uvedla, že diskuse o nepoužití těchto dotazníků byla zaznamenána v zápise o diskusi a nepoužití standardizovaných posudků považovali za problematické i oponenti ve svých posudcích, zejména doc. F.

11. K námitce žalobkyně, že nepoužití mezinárodně uznávaných dotazníků v průběhu obhajoby dostatečně vysvětlila a že neselhala ani při samotné obhajobě, kdy její znalost dané problematiky je více než dostatečná, uvedla, že hodnocení disertační práce studenta, jakož i hodnocení studenta v průběhu obhajoby náleží příslušné zkušební komisi. Zdůraznila, že disertační práci a rovněž i její výkon u obhajoby hodnotila osmičlenná zkušební komise, kdy všichni členové komise se jednomyslně shodli, že žalobkyně tuto práci neobhájila.
12. Žalovaná zásadně odmítla i námitku žalobkyně týkající se porušení zásady materiální pravdy z toho důvodu, že děkan ani rektor nemohli relevantně posoudit, jak obhajoba probíhala, když měli k dispozici pouze vyjádření prof. H. Uvedla, že správní orgán I. stupně i rektor žalované měli k dispozici celý studijní spis žalobkyně, jehož obsahem kromě vyjádření prof. H. byl např. i zápis o obhajobě disertační práce v oboru Neurologie ze dne 23. 8. 2016, zápis o diskusi, prohlášení o seznámení s výsledkem obhajoby. Připomněla, že studium bylo žalobkyni ukončeno z důvodu neobhájení disertační práce v opakovaně prodlužované době (do 31. 8. 2018), což jednoznačně vyplývá i ze zápisu o obhajobě disertační práce ze dne 23. 8. 2018, kdy navíc stanovisko zkušební komise bylo jednomyslné. Závěr o tom, zda disertační práci obhájila či nikoliv, bylo možné učinit toliko na základě tohoto zápisu, nikoliv na základě vyjádření prof. H, které si správní orgán I. stupně vyžádal, aby mohl posoudit, zda došlo k žalobkyní naznačeným pochybením či nikoliv. Zdůraznila, že správnímu orgánu I. stupně ani rektorovi nepřísluší přezkoumávat po věcné stránce rozhodnutí zkušební komise, neboť těmto orgánům přísluší přezkoumávat pouze toliko soulad s podmínkami „řádného procesu“, které jsou ve smyslu § 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách primárně určovány podmínkami danými studijním programem, resp. studijním a zkušebním řádem. Uzavřela, že obhajoba disertační práce se uskutečnila před osmičlennou zkušební komisí, která se jednomyslně shodla, že žalobkyně tuto práci neobhájila, a to z konkrétních důvodů popsanych ve vyjádření místopředsedy zkušební komise. Žádné porušení podmínek „řádného procesu“ obhajoby shledány nebyly.

13. Ohledně námitek stran porušení vnitřních předpisů a norem žalovaná odkázala na rozhodnutí rektora žalované. Nad rámec podotkla, že SZŘ UP nestanoví žádné náležitosti zápisu o průběhu obhajoby disertační práce, pouze čl. 47 odst. 9 SZŘ UP stanoví, že „o průběhu obhajoby disertační práce a o výsledku této obhajoby se vyhotoví zápis, který podepisuje předseda komise pro obhajobu disertační práce a přítomní členové. Originál zápisu je uložen na příslušném oddělení fakulty.“ Připustila, že příloha zápisu o obhajobě disertační práce, tedy zápis o diskusi, byl sice do spisu založen až dodatečně, nicméně již ze samotného zápisu o obhajobě práce vyplývá, kdy se tato obhajoba uskutečnila, jaké bylo složení zkušební komise, kdo byl obhajobě přítomen, jaký byl její průběh a v neposlední řadě pak závěr o jejím výsledku, tedy že žalobkyně disertační práci neobhájila. Navíc správnímu orgánu I. stupně i žalované byl při jejich rozhodování zápis o diskusi k dispozici, tito proto měli dostatečné podklady pro posouzení, zda žalobkyně u obhajoby uspěla, resp. zda byl naplněn některý z důvodů ukončení studia upravený v čl. 37 odst. 3 písm. b) SZŘ UP. Správní orgán I. stupně i rektor žalované tedy zjistili skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
14. Připustila, že pokud nebyly žalobkyni pokyny pro přepracování disertační práce sděleny, došlo k porušení čl. 47 odst. 8 SZŘ UP. To však nijak neovlivnilo rozhodnutí o ukončení studia žalobkyně, jakož ani zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně byla povinna ukončit studium nejpozději do 31. 8. 2018. Vzhledem k tomu, že termín obhajoby disertační práce žalobkyně byl dne 23. 8. 2018, když v souladu s čl. 47 odst. 10 SZŘ UP je obhajobu disertační práce možné opakovat nejdříve po uplynutí půl roku od termínu první obhajoby, je zřejmé, že žalobkyně tuto obhajobu opakovat nemohla. Sdělování pokynů pro její přepracování by proto bylo nadbytečné.

III. Správní spis

15. Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:
16. Dne 8. 9. 2011 se žalobkyně zapsala do kombinované formy čtyřletého doktorského studijního programu Neurologie na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Na základě její žádosti ze dne 20. 4. 2015 jí bylo povoleno prodloužení studia o jeden rok, tj. do 31. 8. 2016. Dne 4. 10. 2016 pak bylo vyhověno její žádosti o prodloužení studia o další akademický rok a stanoven termín pro splnění studijních povinností a obhájení disertační práce do 31. 8. 2017. Dne 5. 9. 2017 pak bylo studium žalobkyni prodlouženo po třetí, a to do 31. 8. 2018. Na základě přihlášky žalobkyně ke státní doktorské zkoušce ze dne 24. 5. 2018 a žádosti studijního oddělení Lékařské fakulty o předložení návrhu správnímu orgánu I. stupně mimo jiné na stanovení termínu pro obhajobu disertační práce s tím, že žalobkyně podmínky pro výpis ke státní doktorské zkoušce splnila, byl žalobkyni stanoven termín obhajoby disertační práce. Ze zápisu o konání obhajoby disertační práce v oboru Neurologie dne 23. 8. 2018 je zřejmé, že obhajoba této disertační práce na téma „Centrálna bolesť u pacientov se sclerosis multiplex“ se konala dne 23. 8. 2018 od 11:00 hodin před osmičlennou zkušební komisí složenou z místopředsedy: prof. H. a členů: prof. U., prof. Š., prof. O., prof. B., prof. K., prof. B. a pro. Š., přičemž v podrobnostech odkazuje na přílohu – zápis o diskusi. Ze zápisu o konání obhajoby a přiložených hlasovacích lístků plyne, že všech osm členů se jednomyslně usneslo, že žalobkyně tuto disertační práci neobhájila. Z následného shrnutí obhajoby disertace žalobkyně zpracované

prof. H. a založené do spisu dne 12. 10. 2018 pak mimo jiné plyne, že během prezentace žalobkyně a následné veřejné vědecké rozpravy vyšly najevo závažné metodologické nedostatky obhajované práce, a to např. nepoužití mezinárodně uznávaných a validizovaných dotazníků pro hodnocení neuropatické bolesti (blíže konkretizováno), nedostatečné odlišení postulátor centrální neuropatické bolesti od neuropatické bolesti periferní a od bolesti jiného typu, které významně snížily validitu zjištěných výsledků a možnost nezávislé replikace a verifikace provedené studie. Součástí spisu je e-mail žalobkyně ze dne 30. 9. 2018 spolu se zápisem z průběhu diskuse v průběhu obhajoby disertační práce žalobkyně sepsaný žalobkyní.

17. Dne 16. 11. 2018 správní orgán I. stupně rozhodl o ukončení studia žalobkyně pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu v souladu s § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách, kdy dle s čl. 37 odst. 3 písm. b) SZŘ UP žalobkyně neukončila studium v prodloužené lhůtě do 31. 8. 2018 a zároveň uplynula maximální doba jejího studia.
18. Na základě odvolání žalobkyně ze dne 13. 12. 2018 rozhodl rektor žalované žalobou napadeným rozhodnutím.

IV. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Při posouzení věci vyšel krajský soud z následující právní úpravy:
21. Dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách studium se dále ukončuje, nesplnil-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu.
22. Dle ust. § 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách má student právo konat zkoušky za podmínek stanovených studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem.
23. Dle čl. 32 odst. 3 SZŘ UP je maximální doba doktorského studia standardní doba studia podle odst. 1 zvětšená o tři roky.
24. Dle čl. 37 odst. 3 písm. b) SZŘ UP se za ukončení doktorského studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona považuje ukončení doktorského studia rozhodnutím děkana po uplynutí standardní doby studia, případně prodloužené podle článku 32 odst. 2, nebo po uplynutí maximální doby doktorského studia.
25. Dle čl. 45 odst. 1 SZŘ UP student doktorského studia podá na příslušné oddělení fakulty přihlášku k obhajobě své disertační práce. K přihlášce musí být doloženo vyjádření školitele, zda disertační práce splňuje požadavky potřebné pro její obhájení.
26. Dle čl. 47 odst. 8 SZŘ UP studentovi, který disertační práci neobhájil, sdělí předseda komise pro obhajobu disertační práce současně s hodnocením disertační práce i pokyny pro přepracování disertační práce.

27. Dle čl. 47 odst. 9 SZŘ UP o průběhu obhajoby disertační práce a o výsledku této obhajoby se vyhotoví zápis, který podepisuje předseda komise pro obhajobu disertační práce a přítomní členové. Originál zápisu je uložen na příslušném oddělení fakulty.
28. Dle čl. 47 odst. 10 SZŘ UP student doktorského studia může opakovat obhajobu disertační práce po jejím přepracování nejvýše jednou, nejdříve však po uplynutí půl roku od její první obhajoby. Mezním termínem opakování obhajoby disertační práce je maximální doba studia stanovená v čl. 32 odst. 3.

námítka porušení čl. 45 odst. 1 SZŘ UP

29. Porušení čl. 45 odst. 1 SZŘ UP spatřovala žalobkyně v souvislosti s jí tvrzeným důvodem neobhájení disertační práce, a to buď v selhání kontrolního mechanismu splněných podmínek pro udělení zápočtu za publikaci v odborných časopisech anebo byl impakt faktor v pořádku a nemělo při obhajobě disertační práce vůbec dojít k řešení této otázky.
30. Krajský soud předně poukazuje na ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu týkající se možnosti přezkumu výsledku zkoušek dle zákona o vysokých školách. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009 – 151 uvedl, že „*hodnocení vědomostí uplatněných studentem u zkoušky náleží pouze zkušební komisi, před níž ji student koná. [...] Zákon o vysokých školách nestanoví, že student má právo na úspěšné vykonání zkoušky a z toho plynoucí právo žádat o změnu klasifikace udělené při státní zkoušce. Zjednodušeně řečeno student při konání zkoušky nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ní související, který je primárně určován podmínkami danými studijním programem, resp. studijním a zkušebním řádem [§ 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách]. „Řádný proces“ garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi studenty za obecným způsobem stanovených podmínek. V závislosti na zjištěném porušení podmínek „řádného procesu“ stanovených pro konání státní závěrečné zkoušky (či jiné zkoušky) by bylo možné např. z důvodu neúplného či chybného obsazení zkušební komise, případně jiného porušení pravidel stanovených právními či studijními předpisy, rozhodnout o anulaci příslušné zkoušky (práva studenta by byla obnovena analogicky v souladu s § 68 odst. 5 zákona o vysokých školách).“*
31. Krajský soud tak s ohledem na judikatorní závěry k námitce žalobkyně týkající se porušení čl. 45 odst. 1 SZŘ UP, konstatuje, že k přihlášce žalobkyně k obhajobě disertační práce bylo vyjádření školitele doloženo, ze spisového materiálu bylo rovněž zjištěno, že žalobkyně tzv. přípravné řízení pro konání obhajoby řádně absolvovala, kdy všechny potřebné zápočty a zkoušky získala. Veškeré formální podmínky pro konání obhajoby tak žalobkyně splnila, čl. 45 odst. 1 SZŘ UP porušen nebyl. Žalobkyně ve své námitce fakticky zpochybňuje závěry vyjádření školitele v případě, že impakt faktor nebyl v pořádku, resp. označuje jej za selhání kontrolních mechanismů, anebo alternativně tvrdí, že pokud byl impakt faktor v pořádku, nemělo při obhajobě disertační práce dojít k řešení této otázky.
32. Krajský soud uvádí, že obhajoba disertační práce je nedílnou součástí zkoušky, nejedná se toliko o formální část, která by neměla vliv na výsledek zkoušky. Pro tento závěr svědčí mj. i skutečnost, že komise pro obhajobu disertační práce není tvořena školitelem a oponenty posuzované práce, ale dalšími odborníky z příslušného oboru. Student v rámci obhajoby může uspět i přes nepříznivý posudek oponenta, pokud bude svoji práci schopen před komisí obhájit a přesvědčí ji o jejích kvalitách, stejně jako může i přes kladné posudky

svoji práci neobhájit, pokud komise v průběhu obhajoby zjistí nedostatky práce či nedostatky na straně studenta samotného. Za situace, kdy se soud může zabývat toliko dodržením podmínek „řádného procesu“ zkoušky a nepřísluší mu nijak se zabývat výsledkem zkoušky (na který nemá student právo), je nerozhodné, zda příčinou neúspěchu při obhajobě žalobkyně byl nedostatečný impakt faktor zahraničních článků a zda byl impakt faktor v případě žalobkyně dostatečný či nikoli, či jaké byly důvody, pro které by byl impakt faktor případně hodnocen jako dostatečný pro zápočet, avšak následně komisí shledán nevyhovujícím (což je navíc pouze tvrzení žalobkyně). V daném případě by šlo již o přezkum hodnocení kvality práce mající eventuálně vliv na výsledek zkoušky, což, jak soud opakovaně uvedl, mu nepřísluší. Nadto ze shrnutí obhajoby disertace žalobkyně zpracované prof. H. plynou jiné důvody neúspěchu žalobkyně při obhajobě než je žalobkyní tvrzený nedostatečný impakt faktor, které navíc korespondují s dotazy členů komise uvedenými v zápise o diskuzi sepsaném samotnou žalobkyní.

33. Stejný závěr je nutno učinit i ve vztahu k subjektivním tvrzením žalobkyně o tom, že jí použité dotazníky byly dostačující. Opět jde o hodnocení odborné stránky práce, které soudu nepřísluší. Nadto, i pokud by názor žalobkyně sdílel její školitel či někteří členové komise, avšak následně komise jako celek dospěla k jinému závěru, nelze takovému postupu (výsledku hodnocení) ničeho vytknout. Je zcela přirozené, že v široké akademické obci se mohou názory na určité otázky, tím spíš metodologické, lišit. Ani tato námitka žalobkyně tak není důvodná.
34. Z týchž, výše uvedených, důvodů krajský soud zamítl důkazní návrhy žalobkyně, která ke kvalitě své práce navrhovala provedení důkazu oponentskými posudky ze dne 29. 7. 2018, 24. 6. 2018, 12. 8. 2010, 7. 8. 2010 a 26. 7. 2010 a dále navrhovala důkazy výslechem svého manžela Ing. S.a F., výslechem žalobkyně, jejím školitelem, členy komise a pracovnice referátu vědy a výzkumu LF, neboť tyto důkazy by na závěrech ničeho nemohly změnit.
35. Nad rámec uvedeného krajský soud doplňuje, že pokud se žalobkyně dovolává pozitivního hodnocení své dizertační práce z roku 2010, je na místě uvést, že dle obsahu správního spisu tuto práci žalobkyně zpracovala v rámci doktorského studia na Lékařské fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě, přičemž vykonala všechny zkoušky včetně státní, avšak studium neukončila úspěšně, neboť Vědecká rada LF UK nedoporučila udělení vědecko-akademické hodnosti Ph.D., což žalobkyně uvedla jako důvod pro zahájení nového studia na LF žalované. Zůstává tak otazné, co bylo důvodem pro negativní závěr Vědecké rady, nicméně z uvedeného se lze domnívat, že důvody se týkaly rovněž obhajoby dizertační práce žalobkyně.

námitka porušení čl. 47 odst. 8 SZŘ UP

36. K namítanému porušení čl. 47 odst. 8 SZŘ UP krajský soud konstatuje, že případné porušení tohoto ustanovení, tj. nesdělení pokynů pro přepracování dizertační práce, nemůže mít vliv na zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí o ukončení studia žalobkyně. Pro úplnost krajský soud dodává, že na základě výkladu ustanovení čl. 47 odst. 8 a 10 SZŘ UP, dle něhož lze obhajobu opakovat nejdříve po uplynutí půl roku od první obhajoby, lze v případě žalobkyně, která byla povinna studium ukončit nejpozději do 31. 8. 2018, přičemž obhajoba její dizertační práce se uskutečnila dne 23. 8. 2018, tj. 8 dní před uplynutím doby pro ukončení studia, a maximální přípustná doba studia žalobkyně by

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

uplynula 8. 9. 2018 (7 let od zápisu), považovat sdělení těchto pokynů za nadbytečné, neboť žalobkyně by nebyla schopna ani teoreticky obhajobu disertační práce opakovat. Postup opakování obhajoby disertační práce upravený SZŘ UP se vztahuje toliko na doktorské studium na Univerzitě Palackého. Žalobkyně tudíž nemohla být nijak tímto postupem zkrácena na svých právech, která jí ve vztahu k obhajobě disertační práce náležela jako studentce této univerzity.

námitka porušení čl. 47 odst. 9 SZŘ UP

37. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že originál zápisu o průběhu obhajoby disertační práce žalobkyně a o výsledku této obhajoby je jeho součástí. Zápis je v souladu s požadavky čl. 47 odst. 9 SZŘ UP podepsán předsedou komise (v zastoupení místopředsedou) a všemi přítomnými členy (celkem 8 členů komise). Ze zápisu lze dále zjistit, kdy se obhajoba disertační práce uskutečnila, jaké bylo složení zkušební komise a především závěr o samotném výsledku, tj. že žalobkyně svou disertační práci neobhájila, a jakým poměrem hlasů. Nedostatkem tohoto zápisu je jeho obecnost ve vztahu k důvodům neúspěšnosti žalobkyně, neboť neobsahuje konkrétní skutečnosti o průběhu obhajoby, do doby ukončení studia nebyl do spisu doložen zápis o diskuzi, na který zápis ze dne 23. 8. 2018 odkazuje. Krajský soud souhlasí se žalobkyní, že tímto zápisem nemůže být zápis sepsaný a zaslaný žalobkyní dne 1. 10. 2018. Nicméně krajský soud je toho názoru, že zápis o diskuzi není povinnou součástí zápisu o průběhu obhajoby. Čl. 47 odst. 9 SZŘ UP hovoří pouze o tom, že se o průběhu obhajoby a o výsledku vyhotoví zápis. Je však nutné, aby v samotném zápise či jeho příloze byly uvedeny konkrétní skutečnosti o jejím průběhu, nikoli obecné informace jako je v tomto případě (*„...předsedající přednesl stručnou charakteristiku uchazeče, hodnocení školitele. Poté uchazeč vyložil podstatný obsah své disertace. Oponenti přednesli své posudky. Uchazeč odpověděl na připomínky a dotazy oponentů...“*). Tento nedostatek je však dle názoru soudu zhojen následným zápisem Prof. MUDr. Ing. P. H., Ph.D., založeným do spisu dne 12. 10. 2018, s nímž dle obsahu spisu byla žalobkyně seznámena a dostala možnost se k němu vyjádřit (viz výzva z téhož dne, doručená žalobkyni dne 15. 10. 2018). Za této situace tak byl tento zápis dostatečným podkladem pro postup děkana a rektora, neboť z něj spolu se zápisem o konání obhajoby vyplývají konkrétní okolnosti průběhu a zejména důvody neúspěchu obhajoby disertační práce žalobkyně. Jak uvedeno výše, ani děkan či následně rektor rozhodující ve smyslu § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách o ukončení studia nejsou oprávněni přezkoumávat samotné hodnocení komise. Tyto orgány mají pouze pravomoc přezkoumávat splnění podmínek „řádného procesu“, které jsou ve smyslu § 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách stanoveny studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem. Porušení těchto podmínek však v dané věci shledáno nebylo. Tato námitka tak rovněž není důvodná.
38. Závěrem pak krajský soud s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2019, č. j. 6 As 251/2018 – 42, považuje za vhodné podotknout, že žalobkyně nemá právo, aby získala příslušné vzdělání ve vybraném studijním oboru na vysoké škole. Jak totiž tento soud již ve shora citovaném rozhodnutí č. j. 9 As 1/2009 – 147 konstatoval, *vysoké školy jsou – jako nejvyšší články vzdělávací soustavy – vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti s tím, že mj. umožňují v souladu s demokratickými principy*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

přístup k vysokoškolskému vzdělání, získání odpovídající profesní kvalifikace a přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti [§ 1 písm. b) zákona o vysokých školách]. Přístup k vysokoškolskému vzdělání a získání odpovídající profesní kvalifikace pramení z práva na vzdělání zakotveného v čl. 33 Listiny základních práv a svobod, které je třeba vnímat především tak, že nikomu nesmí být a priori odmítána možnost vzdělávání. Vzdělání je velmi důležitým faktorem v životě jednotlivce a vůbec celé společnosti, jejíž další vývoj je významně ovlivňován právě úrovní dosaženého vzdělání (a s tím souvisejícího vědeckého pokroku, duchovního a kulturního bohatství, ekonomického rozvoje, zvyšování konkurenceschopnosti atd.). Právo na vzdělání tak patří mezi základní priority státu, které jsou považovány za zásadní, neopominutelné a závazné pro školy a školská zařízení všech zřizovatelů; a je veřejnou službou (srov. Klíma, K. a kol., Komentář k Ústavě a Listině. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, s. 876).

39. Je pochopitelné, že se žalobkyně cítí poškozená, neboť věnovala své práci i celému několikaletému studiu spoustu úsilí, a proto s výsledkem obhajoby nesouhlasí. Byť lze ve vztahu k žalobkyni vyslovit jisté porozumění, neznamená to, že by měla na kladný výsledek obhajoby právo. Pokud se totiž neosvědčila v procesu, jenž proběhl se stanovenými pravidly, k porušení jejího základního práva na vzdělání garantovaného v čl. 33 Listiny základních práv a svobod, dojít nemohlo (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2019, č. j. 6 As 251/2018 – 42).
40. Jelikož krajský soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšná žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 27. listopadu 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu